

at i hvert fald denne aftale holder perioden ud. Det er en udbredt opfattelse, at bloktilskuddet er det kit, der holder kongeriget Danmark sammen. Jeg skal derfor tillade mig at dvæle lidt ved karakteren af og formålet med bloktilskuddet.

Historisk blev bloktilskuddet etableret som en investering i den grønlandske infrastruktur med henblik på at bane vejen for danske erhvervsinteresser. Målet må i en vis udstrækning siges at være nået i den forstand, at danske firmaer i dag er helt dominerende, i den udstrækning der findes et privat erhvervsliv. Det er ikke nogen hemmelighed, at afhængigheden af bloktilskuddet efterhånden er dybt cementeret, og at bloktilskuddet kun i ringe grad har bidraget til større økonomisk selvforsyning.

Det er min opfattelse, at det fremtidige økonomiske forhold mellem Grønland og Danmark i højere grad skal have til formål at skabe en bæredygtig økonomi i Grønland. I den forbindelse er der brug for alle gode kræfter for at nå frem til en fælles forståelse af, hvilke virkemidler der bedst kan tages i brug i et opgør med afhængighedsøkonomien i Grønland. Her tror jeg, at den nye regering virkelig kan gøre en forskel.

Der er faldet mange og relevante bemærkninger om regeringens nedlæggelse af en lang række råd og udvalg, den såkaldte dødsliste. Man kan selvfølgelig have sympati for, at der bliver ryddet op og effektiviseret, og regeringens kommandoraide mod udvalg og råd kan have sin berettigelse, i hvert fald i det omfang udvalgene allerede har nedlagt sig selv eller er uden relevant funktion.

Men jeg synes, at det omfang, det har fået, og den brutalitet, der er faret frem med, er unødvendig og skaber utryghed. Det er objektivt set en magtkoncentration, hvor man forsøger at udelukke input til beslutningstagerne og inspiration fra andre med andre meninger end regeringspartierne. Og det er økonomisk set meget små besparelser, som til gengæld har meget store og negative effekter for rigtig mange mennesker.

Om end den generelle tilstand på miljøområdet og på menneskerettighedsområdet lader meget tilbage at ønske, findes dog en række solstrålehistorier i det grønlandsk-danske internationale samarbejde på netop disse områder. Hvad angår det arktiske miljø, er der mere end nogen sinde behov for en målrettet og effektiv indsats. Arktis er blevet de vestlige civilisationers kemiske losseplads, og en lang række dyr er udsat for en forurening, som er så alvorlig, at eksperter er

begyndt at fraråde os at spise dem. Det er vel at mærke dyr, der lever så langt væk fra de industrialiserede områder, som det overhovedet er muligt.

Grønland og Danmark har i fællesskab i de forløbne år gjort en stor indsats for det arktiske miljø, en indsats, som er internationalt berømt.

Kl. 19.25

I regeringens forslag er der afsat midler for i år, år 2002, men jeg kan ikke se, at der er budgetteret for årene herefter. Der figurerer ikke tal i overslagsårene. Det får mig til at spørge, om det betyder, at regeringen planlægger at afbryde sin deltagelse i det internationale samarbejde vedrørende det arktiske miljø. Og det får mig også til at spørge om, hvordan regeringen har tænkt sig, at øvrige aktiviteter under den samme ramme skal finansieres.

Med vedtagelsen af FN's havretskonvention, som vel at mærke endnu ikke er ratificeret i Danmark, er det blevet muligt for staterne at gøre krav på havområder, som endnu ikke er underlagt statsligt overherredømme. Dette gælder også nordpolsområdet. Rusland har som den første stat allerede gjort krav på det område, som efter russisk opfattelse bør omfattes af den russiske stat.

Der er mellem Grønlands hjemmestyre og den danske regering indgået en aftale om, at Danmark på vegne af riget gør krav på området nord for Grønland. Der er i havretskonventionen en lang række krav om videnskabelige dokumentationer af havsokkel, dyreliv m.v., og det er velkendt, at en indsamling af disse data er en lang og omstændelig proces, som kan strække sig over en årrække.

Det fremgår af regeringens forslag, at der søges afsat midler for 2002, men ikke i andre år. Når man tænker på, hvad Nordpolen og området nord for Grønland rummer af eventuelle strategiske naturressourcer og ikke mindst, hvordan dette er uløseligt forbundet med spørgsmålet om ejendomsretten og suveræniteten, så er det min gruppes holdning, at alle tiltag, der kan fremme så høj grad af økonomisk selvårenhed som muligt, bør nyde høj prioritet i en fælles dansk-grønlandsk selvstyreprøces. Derfor mener jeg, at det er en pligt for den danske stat at træffe de nødvendige foranstaltninger, som trækker i den rigtige retning. Jeg skal spørge, om regeringen vil afsætte midler til